

ושחמן ר"מ אומר יקברו "וחכמים אומרים

יפון א"ל רבי ירמיה לרבי זירא לר' שמעון

דאמר קדשי בדקהבית לא הוובכלל העמדה

והערכה אמאי תמימים יקברו משום כן דהוו

להקרבה כדתניא *יהמתפים תמימים לב"ה

כשהן נפרין אינן נפרין אלא למזבח שכל

הראוי למובח אינו יוצא מידי מובח לעולם

א"ל רב פפא לאביי ואמרי לה(א) גז רבא(ג)לרי

יותנן דמוקים לה בבעל מים מעיקרו דווכולי עלמא סבירא להו דבעל מים מעיקרו דלא

הוי בכלל העמרה והערכה יו ולא והתגן *כל

הקרשים שקדם מום קבוע להקרשן ונפדו

חייבין בבכורה יובמתנות ויוצאין לחילין

יליגוז וליעבר ולדן וחלבן מותר לאחר פריונן

והשוחטן בחוץ פמור ואין עושין תמורה ואם

מתו יפדו "ואמר רב יהודה אמר רב זו דברי

ר"ש וו דאמר קדשי מזבה היו בכלל העמרה

לוי אי הכי זו דברי ר"ש ותו לא זו "דברי ר"ש

ומחלוקתו מיבעי ליה אמר ליה האי דלא

קתני הכי (ג) משום דרב סבר לה כריש לקיש

צראמר לרבגן קדשי בדק הבית היו בכלל

א העמרה והערכה קדשימובה לא היו ז ורישא

קרני ואם מתו יפדו וסיפא קתניאם מתו יקברו

ואיבעית אימא רב כרבי יוחנן סבירא ליה

מיבעי ליה יו אימא הכי נמי: מתני ואלו . הן *הנקברין "קרשים יו שהפילה יקברוב" הפילה שליא תקבר ושור הנסקל ועגלה §

ערופה וצפרי מצורע "ושיער נויר ופמר חמור

ובשר בחלב ורולין שנשחמו בעורה "רבי

שמעון יו אומר חולין שנשחמו בעורה ישרפו

וכן חיה שנשחמה בעזרה ואלו הן הנשרפין

פרמץ בפסח ישרף 6) ותרומה ממאה (6)

והערלה וכלאי הברם את שדרכן לשרוף

ישרוף ואת שדרכן להקבר יקבר ים 'ומרליקין

בפתובשמן של תרומה יכל הקדשים שנשחמי

דאמר קדשי מזבח היו בהעמדה והערכה: יפדו - שלא היו בהעמדה והערכה: משום דחזו להקרבה י עבוד ינן להו מעלה בתמימים (ב) דמובח: לרבייוחנן דמוקים לה בכפל

פליג ר"ם עלה אלמא דכ"ע בעל מום (לפיו וא ושינן

[מנחות קאד תוספתא תמורה פיא]

הגהות הב"ח (A) במשנה ותרופה מתאה וכלא הכרב והערלה את: (ב) רש" וטערנה ממ: (ג) רש"י ד"ה משום וכו' במתיכיב דתו לחובח: (ג) ד"ה ומחלוקתו וכו' והערכה ומשר להכי (א) כא"ל ומשר להכי (א) כא"ל

גליון חש"ם מרעני' קדשים שכפילה : שיין נדם דף מח ש'ם חום' ד'ם קסבר :

מום מעיקרו ובין רישא וסיפא דההיא רבינו גרשים לך ר'ל תני בסיפא בקרשי מוכח (בי יל וחוו לטובר פרייה י עברו בתי מעלה תוסרא דיקבר הא אינן יוצאין פידי סובח: שמקת מינה פידין את הקדשים להאכילן לכלבים דרא האכילן לכלבים דרא כיון דמתו ופריק ל-לא חזו אלא לכלבים פריית רהשתא כי פרי לחי חוו למיכלנרי וכרתניא כו' והכ'א וכרתניא כו' והכ'א יפרו ' מדר' מאיר כי שמעון דאמר קדטי מונח היו ויקברו: רכן דהכא דאמרי יפרי תיהוי היוברו ה) נימא היהוי היוברא ביי ... דברי ר' שמעון דאמר קרשי ברק הבית אם מתו יפרו רלא -... בכלל העמרת הערכר ותני קדש" מהעובר ותני קדש" שקדם מים (בקדש] את הקדים אע"ג הקדשי מיכ-נינדי כיון דלא הל קל---הקדש גמור למינ-הקדש גמור למינ-

מום לאחר הקדש ואיכא למימר דבעל מום מעיקרו היי כהקדם ב"ב דחש"ג דלמוכח אקרשיה אפ"ה כבדק הבית דמי דלא קדישאלאלדמיוהוי בהעמדה והערכה לרבכן אלא לר' יוחכן קשיא : ובמסנום · זרוע ולחיים וקיבה : ליגוו ולישכדי לחחר פדיונן יד]: ולדן מו] ומלבן מומרי אפילו איעבר קודם פדיוכן ואיתיליד לאחר פדיוכן: ואמר רב מו) עלה · בפרק שני דבטרות הא דתנן יפדו זו דברי ר"ם דחמר קדשי ב"ה אם מתו יפדו והאי בעל מום נכורות ידי [חלין ליי מעיקרו כקדשי בדק הבית חשיב ליה אבל חכמים כו': יו] ומהלוקסו - דהא רבנן דפליגי עליה נמי יח] אוקמת דבעל מום מעיקרו לא הוה בכלל העמדה (ג) והערכה: להכי לא אמר רב זו דברי ר"ש ומחלוקתו דחיהו סבר לה כר' שמעון בן לקיש דאמר לרבנן קדשי מזבח לא היו בכלל העמדה והערכה והלכך לא מיתוקמא ההיא דבטרות כולה כרבנן משום דרישא דההיא דמיירי בבעל מום מעיקרו דתני יפדו מתוקמה אפילו לרבנן ה) הכל סיפא קתני אבל קדשים שקדם הקדישן את מומן אם מתו יקברו לא אתיא כרבנן הלכך לא מיתוקמא כרבנן דהכח: ואיבעים אימה רב כר' יוחנן ס"ל - דאחד קדשי מזכח ואחד קדשי

מום מעיקרו. ואמר משום הכי לא

מעיקרו לא בעי העמדה והערכה

והתכן כו' דבשלמא לר"ל ליכא לאקשויי

דהוא מוקים לה בחם ונעשה בעל

ים] מלי לאוקומה נמי כרבכן וכר"ם ותני זו דברי רבי שמעון ומחלוקתו : ותני זו דברי רבי שמעון הממשקף. בקדשי מובה בתור' יקברו - הנפלים כן: שליא מקבר - שאין שליא בלא ולד וכל מי פרייו: עבר קהגך נקברים משום דאיסורי הגאה פַנינהו : כחֹן חולין שנשחשו בעורם בישרפוי משום דמיחלפי פהו קדשים אַ אַ שאירע בהו פסול דאי אמר יקברו כיון דלה מוכחה מילחה אי חולין הוו אי קרשים אתו למימר נמי קדשים שאירם אא הבא במאי פסקייי קרשים אתו למימר נמי קדשים שאירם אא הבא במאי פסקייי קרשים אתו למימר שאתו המא בהן פסול מומאה או פסול נותר יקברו וקיימא לן בפסחים בפ"ב (דף כדי) בקדם באם חשרף לימד על כל הפסולין שבקדם שהן בשרפה: וכן סים שנשמעם בעורם. ב) אפיי אם כבן חולין היא דליכא למיגזר משום דלה ליקבור קדשים כמינזר משום ברבנן ההתם דלה ליקבור קדשים פסולין דהה כ"ע איבא דרי ש: ידעי דחים החורדים ידעי דחיה במוקדשים ליכא ולא אתי לחלופי אפיט הכי תשרף: המן בפסח -

ב"ה בעי העמדה והערכה חון מבעל

בפסחים מפרש טעמא בפרק כל שעה (דף כז:) דגמר ליה מנותר: מרומה שמחה נמי תשרף בבמה מדליקין (שבת כהי) משרש מעמח דמותרת בהגאה דאמרינן נמי התם בפרק כל שעה (פסחים דף כני) לך ניתנה להסוקה תחת הבשילך: כלאי הכרס . פן תקדש המלאה וגו' פן תוקדש בהמלאה וגו' פן תוקדש בהמלאה וגו' פן תוקדש בהמלאה וגו' פן תוקדש במלאה וגו' פן תוקדש במלאה בכת ובשמן של תרומה: אם בן: ישרפו . כדפירשתי לעיל ליהטת בפת ובשמן של תרומה: פון בן: ישרפו . כדפירשתי לעיל לימד על כל פסולין שבקדש כו': ב) כיא וקמיל אשינ דיכה למינה וכו ציק

דברייתה קמייתה נמי נימא הכי ומאי אולמיה דהאי בתרייתה וי"ל דלא דמי דהא אקמיהא ליכא למימר הכי דאם בעלי מומין דמ"ק מיירי שהוממו אחר הקדשן ובקדשי מזבח "סברא הוא לומר דר' שמעון בעלי מומין יפרוומיקמינן לה בשקרם הקרישן דקאמר במילתיה אחד קדשי מזבח כד] את מומן שמע מינה *פודין את הקדשים יפדו בבעלי מומין דתגא קמא להאכילן לכלבים הכא במאיעסקינן בשעבר ושחמן כדתניא יוכל הקדשים שנפל בהן מום

מיירי שהוממו אחר שהוקדשו אבל בהך בתרייתא דר"ש לא איירי במילחיה ג" נ"ק נהך מופא כלל בקדשי מובח "ובחד מילתיה הוא דרכנן פי דרבנן דאמר אבל בקדשי מזבח בעלי מומין יפרו מיירי שפיר בשקדם הקדשן גיי ליק ולכן שנה החום ור"ם פלוג עלייהו "אבל לכך שנה התנא למילתיה משום דבמילתיה לא הזכיר כלל קדש מזבח ולאגילה בדעתו

כלל מה אומר בקדשי מזבח : בדתביא כל הקדשים שנולדו בהן מום ושחמן ר"ת אומר יקברו

מיירי בקדשי מזכח דסבר היו בכלל העמדה כר"ם ולרבי יוחק חפי' כרבנן וחכ"ח יפדו דס"ל לא היו בכלל העמדה לרשב"ל כיתה שפיר דהוה רבון דמהני' החמר דקדשי ב"כ סיו קדשי מזכח לא כיו אלא לרכי יוחכן דאמר בין לרבכן בין לר"ם ממן ומוס סלכם יו מוכח היו מולק ניסר רבנן דהכא מים מים מים מים ממס קדשי מוכח היו מאן ניסר רבנן דהכא משיף את המהם: וליכא למימר שקדם מומן להקדשן ופליגי לב" מייי פייא מכלטת בכלונהא דתנא דכי ני דלשיל דכסף פרק לב" מייי פייא מכלטת בכלונהא דתנא דכי ני דלשיל דכסף פרק סנסנה מן ההקדם (מעילה ים:) גרים בהדיה קדםי מזבה המימים ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן +ר"מ אומר יקברו וחכ"א יפרו ונספרים כתוכ כה] ר"מ כר"ם רכן הדעו בו זען בר זען בר בעל הדמה לחימוי תיונת?

קרשי ב"ה אם מתו יפרו ומודה ר"ש בבעל קרשי דמה מתו יפרו ומודה ר"ש בבעל החד רצון דמה לחד רצון דמה לחד רצון דמה לחד רצון דמה לחד המתו הדעו היירי בקדשו ב"ם ומניה ב"ש אותה למעושי בעל מום מעיקרו אבל חבמים היירי בבלל בכרם הנהום במעיקר היי בכלל בעל מום מעיקרו היי בכלל היירי ב"ם אבילו בעל מום מעיקרו היי בכלל יפדו ובספרים כתוב כה | ר"מ כר"ם רבנו סייט ו"ש אנל נכרק הנסנס נמעילה" שהאומרים אפילו בעל מום מעיקרו הי' בכלל (נו"ם) אניא קדם ומנה הממים רבים שאומרים אפילו בעל מום מעיקרו הי' בכלל אמר יקנרו וחכ"א יפדו ומססיא ודאי שהעמרה והערכה א"ל "מאן חבמים תגא דבי מומד "קברו זהכ"ע - שנו תנושבים ועומד ורכן דהתם איכא לשנויי דרכן דהכא לתוד ורכנן דהתם לחוד אין לתמוד לר" יותק למה לי עומר כן דנ' מחלוקות[ע] לימא דרכק דהכא כרכנן דהתם קדשי מזכח לא מיו "ל דמתניי קשוא דהתם קדשי מזכח לא מיו "ל דמתניי קשוא

לינות לינו הוכנו לו היי לינות יפרו דמדקלמר ר"ש דקדשי ב"ה אם מתו יפדו מדאינסריך לסרושי ב"ה מכלל דת"ק מיירי בהן כדפירש כו] כל הסוגיה בספרים : בושום לחזו להקרבה · וקשים לח"כ מלי קלמר בפ"ק דשבושות

שבר בבל תקדישו ושינה בהן להקדים שלה כתלותו דתלות תמימים למזבה דין הוא לקוברן כשמתו אבל פרה שלא שינה במצותה הפדה [א] (למה נקם אותה עוד י"ל דודאי B

משום דמיתקש נכנמי הכרם:

ל) הגישרפין מכרן מותר ונקברים הפרם:

ל) הגישרפין מפרן מיד ביין עיון הפרם משות ממי ומומר מערי הרמ"ד דמרפון משמת ממי ומומר מערי הרמ"ד דמרפון

רוץ לומנן ורוץ למקומן הרי אלו ישרפו מ) [מנוס׳ פסמים כ: דים ראוי ומנוס׳ שנת כסי דים קו אישם כיון שצוה הכתוב לשורפן חתר שעשה כחינו נששית מצותו וחיין שהפשרה תמותה תמשבין בל פי שחקיק הכתוב לשורפה (דברים יב) השינה השורה לפולם אף פל פי שחקיק הכתוב לשורפה (דברים יב) היינו משורה דכתיב (שם יג) לא ידבק בידך האומה מן החרם אבל הנקברין

ומחלוקתו השיבעית לים מעום דרתוני (מסיני) לא ידנק כידן מאומה מן החרם אצל הנקברין שימא רב בריי לא השפים ועם להמוב לשורפן משור איסוריות ולשולם:
איסא רב בריי לא השפים נעם לנחל וכשלי משורים ושורפן משור איסוריות ולשולם:
ר'ש ומחלוקתו היבתר מדרכן כו' לערלה וכלאי הכרס קאי אוכלון ישרפו ומשקון היא איסא הריי ביי נשחק: לומנן ילומנן כלומר עלימן לארלה מדר לומני אומים או אומים א לומנן · כלומר פ"מ לאכלן חון לומנן או לאכלן חון למקומן: ישרפו · א) פיין רשים כ) כיא וקמיל אשי

יות מות היבות היבות פדרבן של היבות פדרבן של היבות היבות היבות היבות היבות היבות היבות פדרבות היבות פדרבות היבות פדרבות היבות פדרבות היבות מקומן: "שרפו השפילו (אחר היו מוצאים הוא שו היו מו מקומן: "שרפו היו מוצאים הוא שרבו הוא היו בשר היו בשר היו בשר היו בשר היו בשר הוא היו בשר היו בשר היו בשר היו בשר היו בשר היו בשר הוא היו בשר היו ב

כל א מיי' פיא מכלכום אסורי מונח כלכ' יא שרכין כלכה ה : בה ג מיי' פים מכולכות

אין סכרא כוא לומר ניים

בכורים סלכם ב :

מעילה כלכה ם :

במילתים קדשי וכו'

בח ו מיי פיים מסלכות מעסיק כלכם ז :

ל ח מייי פיים מכלי ופ"ד מהלי תמורה הלכיי:

ובספרים שלפרים רבי לג כ מיי׳ פו'ע מסלי פסס'ת סלכם א:

שיפה מקובצת ה) כרתניא ס'א קרשי מובח תמימים ונששו בעלי מומין ועבר ושחם ר'ם איםר יקברו וחכסים איםרים יפרו מדר'ם כר'ש רבגן דהכא כרכגן נריש רבנן ווכר להתם נימא תחוי תיובתא דר' יותנן אמר לחיבתא דרי ויותן אמר לחיבתא דרי ויותן אמר לחיד הדבון הרחם לחיד הדבון הרחם לחויד וחדי למובה עביד בוד לרבא ל" יוותן לחיד הל" יוותן לדו הכי דבעל מום : ז'ן מעיקרו דכו"ע מבירא להו הכי דבעל מום : ז'ן העוקרו דכו"ע מבירא ז'ן העוקרו דכו"ע מבירא בעל מום מעיקרו דלא לדי בעל מום מעיקרו דלא בעופי בעל מום מעיקרו דלא בעופי בעל מום מעיקרו דלא בעופי בעל העופרה והעורכה געל מים מעיקרו דלא געי העשרה והערכה ולא ובו': ו] מתיכת דאבו עד תיכות אכל הכמים אוסרים נרשם בחצי לבנה: ז] לא היו גמ"י ולא מיתמד ליה גמ"י בחלוקותי "שיים דריבו" משתלוקותי

מתי יקברו ואמאי יקברו והא רב סבר לה כרשב"ל

קתו ואיבעית רב כר"י ק] תני זו דברי